

Chương 148: Chuẩn Bị Đến Darklands (2)

(Số từ: 3402)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:04 PM 11/05/2023

Mặc dù kỳ nghỉ của chúng tôi chỉ bắt đầu sau các lớp học chung vào thứ Năm, nhưng tôi và Ellen đã đến kho vũ khí vào thứ Ba.

Temple có đủ vũ khí thực tế trong kho để trang bị cho tất cả sinh viên theo chuyên ngành chiến đấu trong trường hợp khẩn cấp. Trên thực tế, quy tắc đó chỉ tồn tại trên lý thuyết, vì họ sẽ không cử sinh viên của Temple ra trận. Tuy nhiên, sau sự cố Cổng, tất cả sinh viên của Temple sẽ được kêu gọi hành động.

Vì vậy, kho vũ khí được dự trữ đầy đủ trong Temple là một loại bối cảnh bổ sung để cung cấp đủ lý do cho việc tất cả sinh viên của Temple đã xoay sở để chiến đấu trong tình huống Cánh cổng đó như thế nào.

Trên thực tế, tôi đã thực sự thiết lập kho vũ khí của Temple khi viết về sự cố Cổng. Trước đó, chưa bao giờ có bất kỳ đề cập nào về thứ gì đó như Kho vũ khí, và tôi thậm chí chưa bao giờ nghĩ về việc Temple có thứ như thế.

Rốt cuộc, tôi đã thiết lập nó sau khi kết thúc phần cuộc sống học đường.

Tại sao một trường học cần một kho vũ khí với đủ vũ khí trong kho để trang bị cho tất cả sinh viên của mình?

Khi tôi nghĩ về mình hồi đó, tôi chắc chắn là một người ngớ ngẩn.

Mặc dù Kho vũ khí là một trong những cơ sở chính của Temple, nhưng đó là nơi mà sinh viên thường không đến, vì vậy khi chúng tôi bước ra khỏi xe điện, đó là lần đầu tiên cả hai chúng tôi nhìn thấy cơ sở này, ngay cả sau khi chúng tôi đã dành nhiều thời gian. một khoảng thời gian tốt trong Temple.

"Tôi nghĩ nó sẽ giống như một nhà kho."

Ellen có vẻ hơi choáng váng.

Mặc dù vậy, kho vũ khí Temple trông giống một bảo tàng khổng lồ hơn là một nhà kho. Mặc dù khá vắng vẻ nhưng chúng tôi vẫn có thể thấy khá nhiều vệ sĩ canh giữ nó, vì nó vẫn còn cất giữ một số lượng lớn vũ khí của Temple.

Chúng tôi đã đưa các tài liệu yêu cầu của mình cho người quản lý tại chốt bảo vệ bên ngoài Kho vũ khí.

"Là hạng B."

Sau khi xem tài liệu của chúng tôi, anh ấy thốt lên rồi chậm rãi gật đầu.

'Hạng B? Điều đó nghĩa là gì?'

Có một số loại thiết lập mà tôi không nhận thức được một lần nữa?

Người quản lý bắt đầu cung cấp câu trả lời cho những câu hỏi tinh thần của tôi.

“Điều đó có nghĩa là cả hai thậm chí có thể mượn trang bị Hạng B. Quyền truy cập vào trang bị Hạng S bị hạn chế, nhưng các bạn có thể mượn bất cứ thứ gì dưới Hạng B.”

"À hiểu rồi."

Có vẻ như Temple đã sắp xếp trang bị của mình theo cấp bậc. Tuy nhiên, chúng tôi là một phần của Royal Class, vì vậy ngay cả khi chúng tôi không thể truy cập Hạng S, chúng tôi thậm chí không thể nhận được trang bị đó?

Tôi nghĩ điều đó hơi xấu hổ, nhưng người quản lý chỉ khoanh tay.

“Thậm chí chỉ nhìn thấy trang bị Hạng B trên thị trường là cực kỳ hiếm. Thiết bị đẳng cấp đã được coi là kho báu của quận. Chưa kể đến trang bị Hạng S... Những loại trang bị này không thể được chuyển đi một cách bất cẩn.”

Tôi không biết gì về hệ thống xếp hạng, nhưng có vẻ đúng là Kho vũ khí của Temple chứa đầy vũ khí ở cấp độ cổ vật.

Cho dù tôi có phải là sinh viên của Royal Class hay không, họ không thể đưa ra loại trang bị đó dễ dàng như vậy. Thậm chí không có bất kỳ loại khủng hoảng nào vào lúc này.

Trang bị hạng S có lẽ là những vật phẩm kém hơn một chút so với Alsbringer, vũ khí của Anh hùng Artorius, hay Lament của Ellen.

Tôi không chắc liệu Alsbringer có được giữ ở Temple vào thời điểm đó hay không. Nó có lẽ đã được lưu giữ trong Cung điện Hoàng gia. Lịch sử đã thay đổi rất nhiều, vì vậy tôi không biết liệu Ludwig có thể có được nó như trong nguyên tác hay không.

Ellen và tôi có một người hướng dẫn bên cạnh.

"Có bất cứ điều gì các bạn muốn đặc biệt không?"

"Tôi nghĩ chúng tôi sẽ cần một số loại vũ khí và áo giáp," tôi trả lời câu hỏi của người hướng dẫn.

"Ừm, hiểu rồi. Sau đó, tôi sẽ yêu cầu các bạn đi theo."

Bên trong kho vũ khí vô cùng rộng lớn đến nỗi người ta có thể bị lạc nếu không có người dẫn đường. Khi chúng tôi mang theo tài liệu yêu cầu

của Hạng B, người hướng dẫn đã đưa chúng tôi đến nơi trưng bày thiết bị Hạng B.

Ellen thần thờ nhìn vô số vũ khí, áo giáp, ủng và nhiều vật dụng khác trước mặt chúng tôi.

Hướng dẫn bắt đầu giải thích trong khi chúng tôi đang đi bộ.

“Hầu hết các thiết bị Hạng B được tìm thấy ở Temple có thể được gọi là đồ cổ. Chúng là những món đồ đắt tiền, vì vậy các bạn phải trả lại chúng sau khi sử dụng.”

Chất lượng của họ là một vấn đề, nhưng đó chỉ là phần giới thiệu. Từ “đồ cổ” ngay lập tức khiến một món đồ trở nên đắt đỏ hơn.

Trong khu mua sắm của Al Ligar, chỉ có một vài loại vật phẩm như vậy, nhưng chúng được xếp dài vô tận trong kho vũ khí.

Ngay cả khi một người đi mua thứ gì đó như thế ở Al Ligar thì đó cũng sẽ là một thử thách rắc rối.

Tuy nhiên, chúng tôi có thể trưng dụng chúng trong Temple chỉ vì chúng tôi là sinh viên của Royal Class. Không cần phải mặc cả gì cả.

Đó là sự uy nghiêm của Temple.

“Chúng ta hãy nhìn vào vũ khí trước, phải không?”

Người hướng dẫn đứng trước một hộp trưng bày chứa đầy vũ khí.

Mắt tôi gần như lóe sáng.

Chiếc hộp được chia thành các phần để kiếm, giáo, rìu, cung và vũ khí cùn.

Tuy nhiên, kiếm cũng được chia ra một lần nữa: đoản kiếm, trường kiếm, đoản kiếm, kiếm hai tay, cũng như thứ "Hellblade" đó.

Có rất nhiều loại vũ khí khác nhau được trưng bày. Ah.

Tôi đã có một thời gian thực sự khó khăn để lựa chọn.

Có quá nhiều thứ đến nỗi tôi không biết nên chọn cái gì.

“Tôi cầm kiếm được không?”

“Thử đi.”

Người hướng dẫn mở hộp trưng bày chứa các thanh kiếm.

Có vẻ như Ellen không định sử dụng Lament.

Ellen cố kiểm tra trọng lượng và độ cân bằng của những thanh kiếm khi cầm chúng.

“Ồ, có vẻ như thanh kiếm này có ma thuật làm cứng nó. Và nếu một người kích hoạt nó, người ta có thể tạm thời sử dụng nó như một vũ khí cùn...”

“Ồ, cái này cũng tốt. Nó có bùa phép lửa trên đó, vì vậy nó có thể được sử dụng thay cho một ngọn đuốc. Nó hữu ích theo nhiều cách, đặc biệt là khi một người cần đốt lửa trại, nhưng lượng đá mana tiêu thụ...”

“Đây sẽ là một lựa chọn tốt, nhưng các bạn có đủ sức để xử lý một lúc hai thanh không...? Wow, cả hai mạnh mẽ hơn tôi nghĩ, phải không?”

Ellen kiểm tra hàng chục thanh kiếm trong khi hướng dẫn viên thông báo cho Ellen về loại bùa chú nào được đặt trên vũ khí.

Cái quái gì, làm thế nào mà anh chàng đó nhớ được bùa mê mà tất cả những thanh kiếm đó có? Và tại sao cô ấy lại mất nhiều thời gian như vậy? Tôi nghĩ cô ấy sẽ chọn một cái sau khi nhìn vào một vài cái.

Ellen, người rất nghiêm túc về vũ khí, hoàn toàn mải mê mua sắm xung quanh, trong khi tôi bị hướng dẫn viên giải thích chi tiết về kiếm mà không biết mệt mỏi.

Sau khi nhìn quanh một lúc lâu, Ellen chọn một thanh trường kiếm có kiểu dáng đơn giản với chức năng tự động phục hồi.

“Có rất nhiều vũ khí khác trông thực sự tốt.”

“Có đấy, nhưng cậu cũng nên sử dụng thứ như thế này.”

“Không phải những người có bùa mê sấm sét hay thứ gì đó tốt hơn sao?”

Cô ấy có thể chọn bất kỳ vũ khí ma thuật nào ở đó, vậy chẳng phải một vũ khí chỉ có khả năng tự động phục hồi là quá đơn giản sao? Khi tôi nhìn

xung quanh, tôi thấy nhiều người có những đặc điểm rất kỳ lạ. Ellen lắc đầu trước lời nói của tôi.

“Sẽ thoải mái hơn nhiều nếu vũ khí có thể tự duy trì.”

“...Ah. Phải.”

Thoải mái... Không, nó cực kỳ tiện lợi.

Có lẽ đó là điều mà cô đã nghe anh trai mình nói.

Nếu anh trai cô ấy giới thiệu một cái gì đó như thế, có vẻ như đó sẽ là một trò gian lận.

Tôi không thể nói bất cứ điều gì chống lại nó!

Sau đó, người ta giải thích rằng kiếm sẽ bị mòn khá nhanh nếu người ta không bảo quản và tra dầu cho chúng đúng cách, khác với kiếm trong trò chơi, bất kể chúng có phải là vũ khí ma thuật hay không. Gánh nặng trên một thanh kiếm sẽ tiếp tục chồng chất, vì vậy có vẻ như những thanh kiếm sẽ mất tác dụng khá nhanh nếu một trận chiến diễn ra trong một thời gian dài.

Một vũ khí có tính năng tự động phục hồi sẽ tự giữ cho thanh kiếm ở tình trạng tốt, vì vậy không cần phải bảo dưỡng nó sau mỗi trận chiến.

Cuối cùng, Ellen đã chọn được vũ khí phù hợp nhất cho thực chiến.

Sau đó, cô ấy cân nhắc xem có nên mang theo cây cung hay không, nhưng cô ấy nhanh chóng quay đi. Chúng tôi đang trên đường trở thành

những mạo hiểm giả chứ không phải chiến đấu trong một cuộc chiến, vì vậy cô ấy quyết định không mang theo những trang bị không cần thiết.

Sau đó, tôi và Ellen chọn một số áo giáp da. Cũng có những thanh thư và áo giáp có phù phép nhẹ, nhưng chúng hạn chế chuyển động của một người, vì vậy chúng rất bất tiện.

Bộ áo giáp hoàn chỉnh thậm chí còn không bao phủ toàn bộ cơ thể. Tôi và Ellen chỉ mặc một thứ giống như áo giáp che ngực và thứ gì đó trông giống như miếng bảo vệ ống chân.

“Có thực sự đủ không?”

Cổ, cánh tay và đùi của chúng tôi hoàn toàn lộ ra ngoài, vì vậy tôi không có cảm giác rằng nó sẽ bảo vệ chúng tôi tốt.

“...Mùa hè đến rồi.”

Đúng vậy, ít nhiều cô ấy đã nói rằng nếu chúng tôi mặc nhiều hơn thế, điều đó có thể bị coi là đòi chết. Nó thực sự là khá bức bối, mặc dù. Tất nhiên, tôi không thể cảm nhận được trọng lượng của bộ giáp vì tất cả các bộ phận đều được yểm ma thuật trọng lượng nhẹ.

Người hướng dẫn cũng nói thêm rằng bộ giáp có thể bảo vệ chúng tôi đầy đủ vì nó có khả năng chống cháy, chống axit và được yểm ma thuật làm cứng bên cạnh ma thuật trọng lượng nhẹ.

Sau khi chọn được hai chiếc ba lô có Ma pháp giảm trọng lượng và một vài đôi ủng thích hợp cho những chuyến phiêu lưu đường dài, tôi cảm thấy đã sẵn sàng để bắt đầu cuộc hành trình của mình. Khi chúng tôi chọn áo giáp và vũ khí, cuối cùng tôi nhận ra rằng mình đang bước vào một khu vực rất nguy hiểm bằng chính đôi chân của mình, bất kể tôi đã áp dụng bao nhiêu biện pháp an toàn.

Sau khi chọn xong đồ, tôi và Ellen xếp tất cả vào ba lô.

“Cậu có nghĩ chúng ta nên mang theo vài con ngựa không?”

“...Tớ không biết cưỡi ngựa.”

Tôi biết làm thế nào vì tôi đã tham gia một số lớp học cưỡi ngựa, ngay cả khi tôi không thể nói rằng mình đã giỏi đến mức đó. Ellen hoàn toàn không biết làm thế nào. Tuy nhiên, nếu cô ấy quyết định học nó, cô ấy sẽ làm rất nhanh.

“Và chúng ta sẽ không đủ khả năng để chăm sóc những con ngựa đó.”

Tôi không thể không đồng ý với những lời của Ellen. Sẽ thực sự khó khăn và rắc rối nếu chăm sóc những con ngựa đó ở nơi chúng tôi dự định đến.

Chúng tôi sẽ khởi hành vào thứ Sáu, ngay sau ngày thứ Năm, chúng tôi có tiết học cuối cùng.

Sau khi chúng tôi chọn trang bị cơ bản của mình, về cơ bản chúng tôi đã hoàn thành ở đó.

“Hãy thu dọn mọi thứ và rời đi.”

"Vâng."

Đã đến lúc lên kế hoạch cho lịch trình của chúng tôi.

* * *

'Chúng ta sẽ đến Darklands.'

Tuyên bố đó khá mơ hồ. Nói cách khác, nó giống như nói rằng chúng tôi sẽ đi đến Bắc bán cầu của Trái đất. Darklands ám chỉ nửa phía đông của lục địa rộng lớn đó.

Chúng tôi phải lên kế hoạch tỉ mỉ xem chúng tôi sẽ đi đến vùng nào của Darklands và những con đường nào chúng tôi sẽ đi khi đến đó.

Ellen đã lên kế hoạch liêu lĩnh đến Darklands sau khi đăng ký làm một mạo hiểm giả, lang thang đây đó. Tuy nhiên, câu chuyện đã thay đổi sau khi tôi quyết định tham gia cùng cô ấy.

Như Charlotte đã nói, sẽ là hành động tự sát nếu chỉ đi lang thang một cách thiếu suy nghĩ mà không biết những nguy hiểm ẩn chứa bên trong Darklands.

“Có tổng cộng ba tiền đồn lớn được xây dựng ở Darklands.”

Loyar vừa nói vừa xem xét một tấm bản đồ khổng lồ mở ra trước mặt cô.

Tôi và Ellen đã rời Temple và đến trụ sở mới được thành lập của Rotary.

Trước đó không lâu, tôi đã đưa ra một số hướng dẫn cho Loyar.

'Ta sẽ đến Darklands với Ellen.'

'...Vâng?'

'Nhận một số thông tin từ Hội Đạo tặc... Một số thông tin về Darklands mà con người sẽ có.'

'...Vâng?'

'Và ta cá là cô cũng có một số thứ được ghi nhớ, phải không? Giống như những nơi mà ta có thể đến một cách an toàn.'

'Hěěěěěěěěěě?'

'Tại sao giọng điệu cô lại như vậy? Nếu chủ nhân của cô bảo làm điều gì đó, cô phải làm điều đó, cô có biết không?'

'...Rõ.'

Nếu chúng tôi có một bản đồ Darklands do ai đó từ Ma giới lập, chúng tôi có thể tránh làm tất cả những điều rắc rối, nhưng có được thứ như thế thường là không thể. Thay vào đó, tôi ra lệnh cho cô ấy lấy bản đồ về các khu vực của Darklands đã được khám phá từ Hội Đạo Tặc.

“Khu vực này là nơi mà hầu hết các mạo hiểm giả đang hoạt động—tiền đồn Exian.”

Tiền đồn đó được xây dựng bởi con người trong Chiến Tranh Nhân Ma.

Tiền đồn được trang bị một Cổng dịch chuyển siêu lớn. Đó cũng là khu vực mà Lực lượng Đồng minh đã đến Ma giới trong Chiến Tranh Nhân Ma và là điểm mà họ quay trở lại Đế quốc.

Trước đó, các căn cứ và cổng dọc đã bị trốn tránh vì vấn đề cung cấp và nhiều lý do khác, và vì hầu hết con người đã rút lui nên hầu hết các căn cứ đó đã bị phá hủy. Có vẻ như khá khó để thiết lập và duy trì các căn cứ nằm sâu trong Darklands.

Do đó, ngoại trừ các căn cứ bị bỏ hoang, tiền đồn duy nhất còn lại trên tiền tuyến là Tiền đồn Exian.

Vì Chiến Tranh Nhân Ma đã kết thúc, tiền đồn đã biến thành căn cứ cho những mạo hiểm giả khao khát kho báu mà Darklands nắm giữ.

“Những mạo hiểm giả đã bảo đảm các khu vực an toàn xung quanh khu vực đó, và họ không ngừng mở rộng căn cứ của mình. Phần phía đông, nơi Lực lượng Đồng minh đã đi qua, đã được phát triển khá nhiều; tuy nhiên, rất ít đã được bảo hiểm ở các phần phía bắc và phía nam.”

Các phần phía đông, nơi Lực lượng Đồng minh đã tiến đến, đã được phát triển trong nháy mắt, vì vậy nó tương đối an toàn và chắc chắn.

Tuy nhiên, một số nguy hiểm có thể ẩn nấp ở phía nam và phía bắc của tiền đồn.

“Gần đây họ đã bắt đầu khám phá phần phía bắc, nhưng đã có một số tin đồn không hay về họ. Có một số người đã kiếm bộn tiền nhờ đến đó; tuy nhiên, có khá nhiều người không bao giờ quay trở lại.”

Có nhiều trường hợp các nhóm mạo hiểm giả không bao giờ quay trở lại từ đó. Điều đó có thể có nghĩa là một cái gì đó đã ở trong khu vực đó.

“Ở phía nam, có một khu rừng rộng lớn. Đó không phải là một khu rừng hay bất cứ thứ gì, và dường như không có nhiều thứ nguy hiểm trong đó, nhưng họ thiếu phương tiện để đảm bảo an toàn cho khu vực.”

Loyar tiếp tục giải thích về điểm đó, rồi nhìn tôi và Ellen.

“Các khu vực an toàn nhất sẽ là phía Đông của Tiền đồn Exian và Phòng tuyến Maginot xung quanh St. Point. Tôi nghĩ sẽ là tốt nhất nếu hai người khám phá những khu vực đó. Tôi nghe nói rằng họ trả cho cả hai đủ hậu hĩnh chỉ bằng cách

điền vào một số khu vực không xác định trên bản đồ.”

Hội mạo hiểm giả đã trả tiền chỉ bằng cách cung cấp cho họ thông tin về địa hình của Darklands. Ngay cả khi một người không hào hứng với việc săn quái vật, vẫn có nhiều cách để kiếm tiền. Đó là nơi mà những kẻ tham lam hoặc trúng số độc đắc hoặc chết vì cố gắng.

Loyar có vẻ khá phản đối việc tôi và Ellen đến Darklands. Tất nhiên, cô ấy có vẻ khá nhẹ nhõm khi biết rằng Eleris sẽ tham gia cùng chúng tôi giữa chừng.

Vẫn chưa xác định được những gì nằm ở phía bắc và phía nam của tiền đồn Exian.

Đó là lý do tại sao Loyar nói với chúng tôi rằng tốt nhất là chúng tôi nên ở lại phần phía đông an toàn.

"Cảm ơn."

Ellen cảm ơn Loyar vì lời khuyên của cô ấy.

“Dì.”

Tất nhiên, Ellen có xu hướng khiêu khích Loyar bằng cách nói những điều mà người ta không nên nói với cô ấy trong mọi trường hợp.

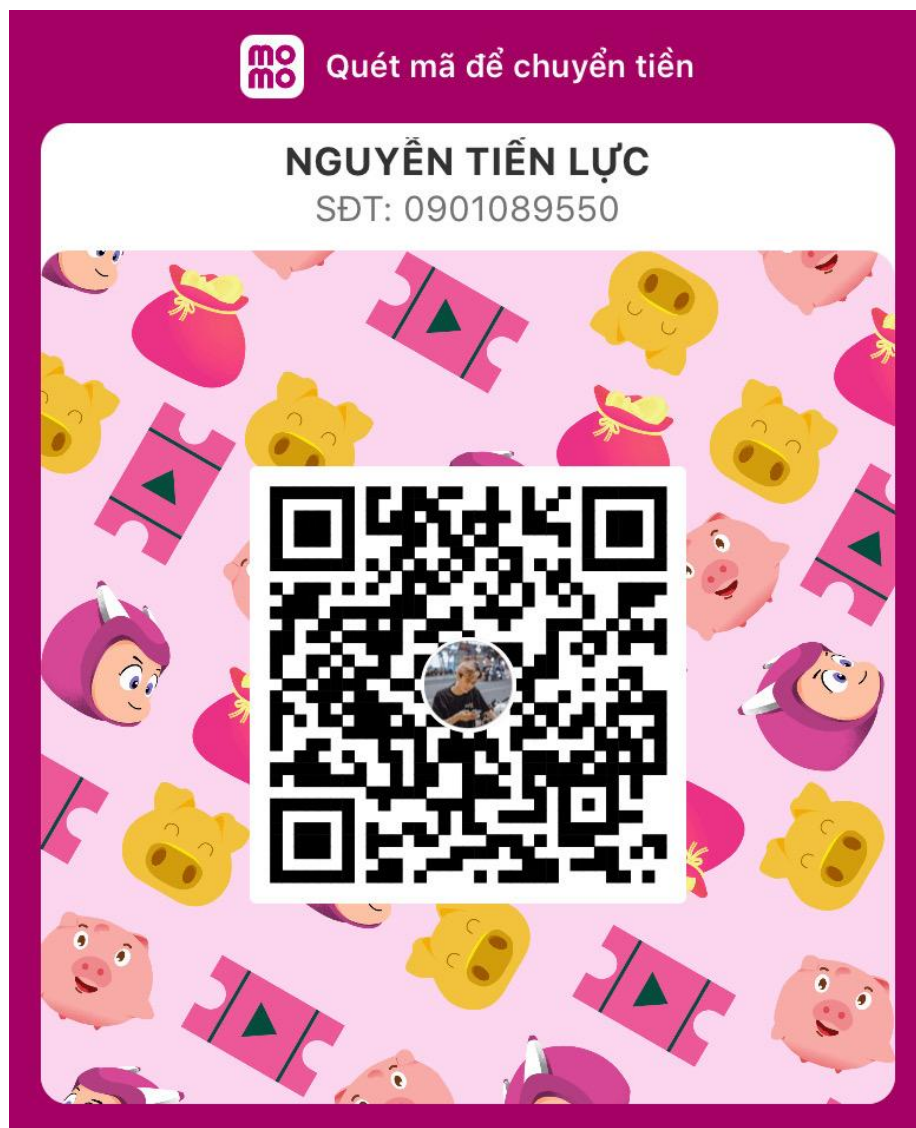
"...Theo tôi."

Khi Ellen gọi cô ấy là Dì, tôi có thể thấy vài đường gân nổi lên trên trán Loyar.

“Hãy để tôi đánh cô cho đến khi tất cả hai người đều tốt đẹp và dịu dàng ngày hôm nay.”

Tất nhiên, nếu cô ấy không làm điều đó, Loyar sẽ không chiến đấu với cô ấy, vì vậy ít nhất là có lý do cho điều đó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading